

Volné téma ...

Letím do vesmíru (líčení - co by bylo, kdyby)

Tomuhle jsem nevěřil ani já. 30. února 2012 nás nečekaně navštívili američtí vojáci. Byli dva a měli s sebou jednoho psa, kterej furt štěkal. Koukal jsem jako tele na nová vrata. Co tu chtějí??? Naštěstí uměli česky. Oznamovali mi, že si mám sbalit a odjet s nimi do Washingtonu, že poletím do vesmíru. Kdo je tady blázen? Já nebo oni?? Utíkal jsem do koupelny dát si studenou sprchu. Určitě je to sen, ale když jsem vykoukl z okna, pořád tam ještě čekali. Běžel jsem za maminkou, ta si samozřejmě myslela, že si vymýšlím. Při pohledu z okna nevěřila svým očím a omdlela jako špalek. V panice jsem do batohu naházela to nejdůležitější (aspoň jsem si to myslel) a pelášil dolů. Doma jsem zanechal vzkaz, že se brzy vrátím.

Nasedli jsme do limuzíny, odjeli na letiště a rovnou odletěli do Washingtonu. Když jsme přijeli k Bílému domu, řekli mi, že půjdu spát, abych měl na zítřek dostatek energie. Brzo ráno, ještě za tmy, mě odvezli k raketě. Při navlékání do skafandru mě napadlo, jestli to vůbec přežiju.

Nastoupili jsme do rakety a začalo odpočítávání. Deset, devět, osm, sedm..... Cítil jsem se jako bůh. Už jsme ve vesmíru, všude kolem tma, jenom hvězdy se třpytily jako korálky. Byl jsem ten nejšťastnější Rom na světě. Dozví se o tom celý svět. Nic lepšího mě v životě nemohlo potkat!!!

Patrik Zsiga, žák 9. třídy